

N:o 52.

Af herr **G. Olofsson** i Åvik, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t*
i fråga om s. k. returbiljetter å statens jernvägar.

Att våra svenska jernvägar i allmänhet kunna tillfredsställa ganska stora anspråk på såväl trygghet, bekvämlighet som ock human och tillmötesgående betjening, torde af den resande allmänheten kunna vitsordas, men deremot kan biljettpriset anses högt, hvilket dock torde vara nödvändigt för att debet och kredit skola gå i hop. Det finnes visserligen åtskilliga slag af biljetter, å hvilka medgifves rabatt, men af dessa torde endast de s. k. returbiljetterna användas i någon större omfattning, emedan de öfriga ofta äro för den stora allmänheten dels obehöfvade, dels olämpliga och dels okända.

Men returbiljetterna, som gälla för viss tid, hafva det mycket stora felet, att deras tidsbegränsning är alldeles för kort tilltagen, hvilket gör, att de endast kunna användas för kortare besök å de olika platserna, vexlande efter den väglängd man reser.

Jernvägsstyrelsen låter visserligen, under vissa högtider, tillhandahålla returbiljetter, som gälla för längre tid än de vanliga, men dels är detta förenadt med extra besvär å stationerna, dels torde icke alla, som önska resa, få kännedom om dessa undantagsförhållanden, och dels blifver detta en orättvisa emot dem, som måste företaga sina resor på andra tider, att icke få åtnjuta samma förmåner som de, hvilka kunna begagna sig af förenämnda undantagsbiljetter.

Då en utsträckning af tiden för returbiljetternas gällande icke bör inverka menligt på jernvägarna sjelfva, utan snarare tvärtom,

då det för den resande allmänheten vore både rättvist och synnerligen fördelaktigt, att en ändring härutinnan vidtoges, och då åtminstone två af våra enskilda jernvägar, nemligen Stockholm—Vesterås—Bergslagen och Frövi—Köping, låtit införa denna, enligt mitt förmenande, tidsenliga förändring, så anser jag, att returbiljetter å statens jernvägar böra — i likhet med vid förenämnda jernvägar — blifva gällande för en tid af trettio dagar.

Men som denna fråga torde påkalla jernvägsstyrelsens utlåtande, så tillåter jag mig yördsamt hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t ville taga i öfvervägande, huru och på hvad sätt rättelse i berörda missförhållande bör vinnas, samt derefter vidtaga sådana åtgärder, att returbiljetter å statens jernvägar må blifva gällande för längre tid, än som nu är förhållandet.

Stockholm den 25 januari 1901.

Gustaf Olofsson.